

علل لکنت زبان در کودکان

اتابک وثوقی : کارشناس گفتار درمانی (آسیب شناس اختلالات گفتار و زبان)

علل لکنت زبان

لکنت با توقف هایی در جریان گفتار مشخص می شود که طول مدت یا فراوانی آنها به گونه ای کاملاً غیر طبیعی است . این توقف ها معمولاً به صورت های زیر دیده می شوند :

الف (تکرار اصوات ، هجاها یا کلمات تک هجایی

ب) کشیده گویی صداها

ج) « گیر » هایی در جریان هوا یا تولید آواها به هنگام گفتار

فراوانی : میزان شیوع این بیماری در طول سال های مدرسه حدود ۱ درصد و این رقم در پسرها ۳ یا ۴ برابر بیشتر از دخترها است .
انواع :

الف (ناروانی طبیعی (NNF) در کودکان ۲ تا ۵ ساله بروز می کند . مشکلات تنشی و اضطراب دیده نمی شود . آهنگ آهسته و منظم گفتار به هم نمی ریزد . آگاهی از ناروانی ندارند . اکثر تکرار ها به صورت تکرار عبارت و کلمات چند هجایی و حداکثر در ۱۰ درصد موارد ناروانی دارند .

ب) لکنت بینابینی : در بیش از ۱۰ درصد موارد ناروانی دارند . ناروانی در بخشی از کلمات ، تکرار کلمات تک هجایی و کشیده کوتاه است . با آرامش خیال همراه است .

ج) لکنت خفیف : پر تنش و با شتابزدگی ، تکرار های سریع ، افزایش زیر و بمی صدا ، دشواری در آغاز به جریان هوا و تولید اصوات ، تنش در چهره و آگاهی از لکنت

د) لکنت متوسط : موارد مکث پر از تنش و قطع صدا یا گفتار ، شاید تکرار کشیده گویی ، استفاده از رفتارهای گریزی مکث های غیر قابل پیش بینی ، رفتارهای اجتنابی

رویکردهای دارودرمانی در صورت لزوم
رویکردهای شناختی

پیش آگهی:

اگرچه در مطالعات مختلف ارقام متفاوتی در مورد درصد کودکان بهبود یافته ذکر شده است، اما می توان گفت بین ۵۰ تا ۸۰ درصد کودکان دچار لکنت با کمک های تخصصی توانبخشی بهبود می یابند.

نباید ها:

- ۱) از کلمه لکنت برای توصیف گفتار کودک استفاده نفرمایید.
- ۲) پرهیز از تذکرات: بواش، توقف کن، شروع کن، خوب است، حالا، نه اینطوری نگو، زود باش بگو، تومش کن، درست حرف بزن، چرا من می کنی؟
- ۳) پرهیز از هرگونه تظاهر هیجانی و چهره ای و فیزیکی و ابراز نگرانی و اضطراب از نحوه گفتار کودک
- ۴) پرهیز از مشکلات اجباری کلامی کودک
- ۵) پرهیز از ایجاد محیط متشنج و مضطرب
- ۶) پرهیز از آماده کردن کلمات برای کودک در هنگام ناروان بودن گفتار

باید ها:

- ۱) کاهش نیاز به حرف زدن کودک در محیط های هیجان آور و خشمگین کننده (ایجاد محیط آرام)
- ۲) هنگام گوش دادن به صحبت، شکیبا و صبور باشید
- ۳) با کودک خود با لحنی ملایم و بی شتاب و عجله (حتی در کلام تان به عمد) حرف بزنید.
- ۴) کودک خود را در بهترین شرایط بدنی نگه دارید. بیماری باعث افزایش ناروانی می شود.
- ۵) اگر کودک تان نتوانست کلمه ای را پس از صبر طولانی پیدا کند، به صورت آرام و غیر مستقیم یا اتفاقی به او یادآوری کنید.
- ۶) برای کودک تان با گفتار کامل و سالم، اما (نیم کلام) شمرده شمرده و ساده صحبت کنید. برایش داستان های کوتاه و سرگرم کننده توصیف کنید و او را در تعریف کردن داستان مشارکت دهید. معما طرح کنید (ساده و سلیس)
- ۷) اگر از شما پرسید که آیا او درست حرف می زند یا نه؟ به او اطمینان دهید که درست حرف می زند. اگر تاکید کرد که نمی تواند گاهی درست حرف بزند برایش توضیح دهید که این مساله مشکل چندان مهمی نیست و برای همه پیش می آید. هرگز توضیح طولانی ندهید.
- ۸) مراجعه به یک آسیب شناس اختلالات گفتار و زبان و متخصص در زمینه ناروانی و لکنت

لکنت شدید:

مکت ها نهایتاً طولانی و پر تنش، مشکل شدید در نفس گیری، لرزش لب ها، زبان و فک، عموماً تکرار و کشیده گویی، الگوهای پیچیده رفتاری اجتنابی و گریزی، احساسات دال بر ترس، خجالت و شرم

موارد مهم:

- ریتالین و اکثر داروهای ضد افسردگی، اثر عکس بر روی لکنت دارد.
- لکنت یک بیماری نیست. یک عارضه است.
- یک فرد لکنتی نگرش و احساسات منفی درباره خود و توانایی سخن گفتن دارد.
- یک فرد لکنتی را باید از جنبه های شناختی، اجتماعی، عاطفی، زبانی و زبانشناختی و روانشناختی بررسی، تحلیل و درمان کرد.
- لکنت با کار گفتاردرمانی تنها با روش های سنتی قابل درمان نیست.
- رشد یک فرد با لکنت به احتمال زیاد با تاخیر در رشد روانی - حرکتی و گفتاری بوده است.
- ناروانی طبیعی یک مساله طبیعی است
- یک فرد ناروان یا لکنتی به راحتی حالات و روحیات مخاطب را درک می کند

مداخلات درمانی:

رویکردهای گفتاردرمانی سنتی
رویکردهای روان درمانی -
روانشناختی و بازی درمانی

